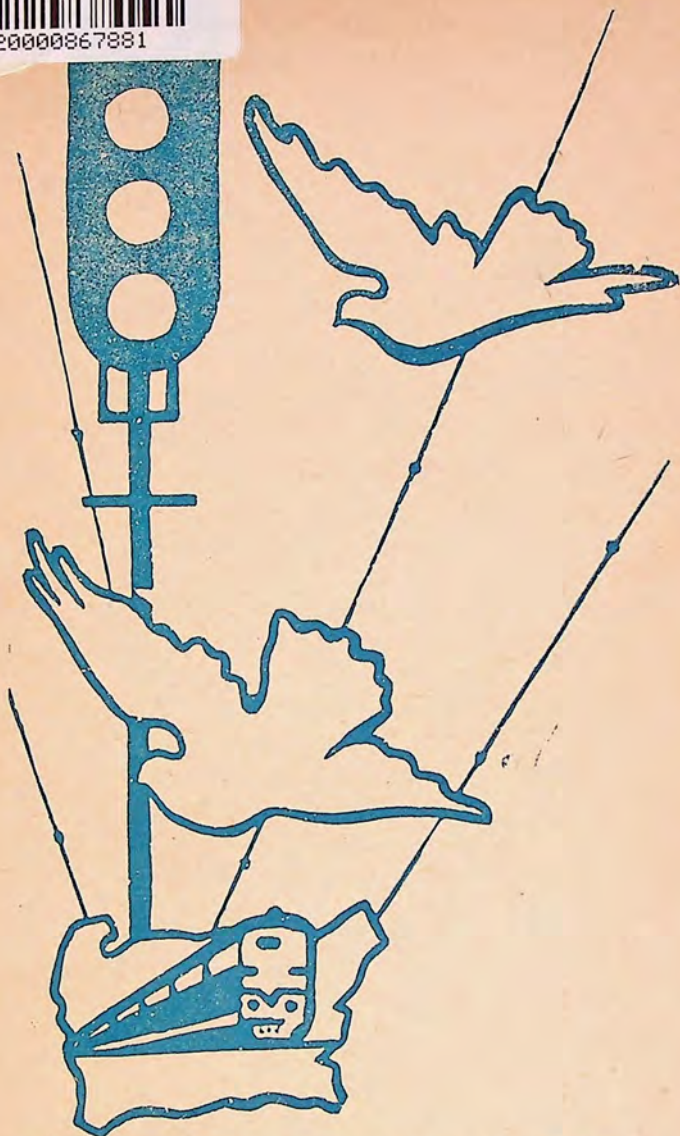

К 62/П 41

120000867881

5 ГОДИНИ ГАРА РУСЕ - ИЗТОК

447276

K 451.2

K 622

П 41

НА КОЛЕГИТЕ...

Ний нямаме корони златни
и нито сребърни огърлия,
но имаме сърца тъй властни,
че всеки миг за нас е първия.
Ръцете ни не са така красиви,
но думите ни пък не са и сиви,
и вечността подава ни ръка,
защото работата е и красота!

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"

120000867881

ТОЙ ЖИВЕЕ

С

РАБОТАТА СИ

Всеки човек търси в живота своето място и е щастлив само тогава, когато почувствува, че хората имат нужда от него и че това, което прави — осмисля целия му живот.

За началника на гара Русе — изток — др. Петър Досев — тези 5 години от откриването на гарата са само миг от неговия живот, но миг пълен с толкова хубави неща, колкото и трудности.

Още докато гарата беше само едно безжизнено сиво скеле, той живееше с бъдещата работа. Всяка сутрин пеша, без да обръща внимание на умората, той успяваше да бъде на строежа. Интересуваше го всичко, защото той знаеше, че когато ти гласуват доверие и особено когато ти предстои да направиш първата крачка, трябва много да си силен и трудностите да ти станат ежедневие.

Това време отдавна е минало. Сега гара Русе — изток работи с пълните си възможности, но хората никога няма да забравят, че за другаря Петър Досев тя все още е една „неразорана целина“. Всеки работен ден пред него възникват нови проблеми и той винаги трябва да се въоръжи с цялата си енергия на всеобхватна личност, за да погледне творчески на нещата.

Хората вярват, че той никога не може да сгреша, а каква по-голяма награда от човешкото доверие.

Животът би ни се сторил тъй кратък и отегчителен, ако не съзнавахме, че единствено времето е наш единствен и вечен съперник. Времето ни кара да бързаме, да преоткриваме своите качества и недостатъци, времето ни кара да си правим равностетка, че без воля и енергия нищо не би имало значение за поколенията. Не трябва да забравяме, че както слънцето всяка утрин изгрява и всяка вечер залязва, така и всяка мечта има свой изгрев и залез. Само тогава, когато мечтите ни отстъпят място на реалността — дирята след нас е незаличима, а залеза е просто празник.

Преди 5 години съществуването на гара Русе — изток беше просто една много хубава мечта. Хубава за това, защото времето не чака и нуждата от една такава гара бе твърде голяма.

ПОЗДРАВ ВАМ, СКЪПИ ЮБИЛЯРИ!

Датата 18. III. 1974 год. ще остане паметна за железничарите от железопътен възел Русе. Започна активното съществуване на жп гара Русе — изток. Осъществи се отколедна мечта — да имаме голяма гара с общобени приемен, разпределителен и отправен парк, дълги и равни коловози без наклон, гърбица и други модерни съоръжения, осигуряващи високопроизводителна маневрена дейност, ефективност на труда и маршрутизация на товарите.

Красивите бели сгради — битова и техническа, постовете постройките, коловози, стрелки и другите гарови съоръжения са плод на техническата мисъл, неуморния труд и майсторство на войниците, офицерите и техническите ръководители от строителните войски, чийто устрем съкрати срока за предаване на обекта.

От 15. III. 1974 год. гарата оживя. Персоналът започна да обзавежда канцелариите и постовете с необходимия инвентар, образци и принадлежности. Телефонните техники монтираха телефонни и диспечингови уредби, радиотехниците — радиоуредби и радиотелефони, електротехниците завиштваха последните крушки и монтираха мощни осветителни тела по високите пилони, озаряващи всички паркове и райони на гарата. Електромеханиците за последен път проверяваха изправността на осигурителните инсталации и светофарите, нетърпеливи да посрещнат очакваните влакове.

Гаровият персонал се запознаваше с работата на гарата, всички стрелки и междуколовозни връзки, изучаваха технико-разпоредителният акт, опознаваха и устрояваха работното си място.

Всички тук бяха нови. Ръководител-смените се запознаваха с ръководителите по движението и маневрите, те с маневрените и постовете стрелочници, вагоноописвачите и с търговските ръководители. Смущаваха се — нова гара, нови съоръжения, с които и с каквито никой не беше работил, нови колеги, на които не знаеш доколко можеш да разчитаеш и които трябва да увериш, че могат да разчитат на тебе. Но в очите на всички се долавяше увереност, че ще се справят, нетърпението веднага да започнат.

И дойде 18 март 1974 година.

Генералният директор на СО БДЖ др. Писиф Смилов поздрави инициаторите, създателите и персонала на новата обща гранична гара Русе — изток и пожела на българо-румънския колектив дружеска, активна и плодотворна работа.

Прерязаната лента откри пътя на прогреса.

Плиснатата от менчето вода понесе благополучието.

Изтрополя мощно първия понесъл се по Моста на дружбата влак към новата железопътна гара. Загърмяха радиоуредби, зазвъняха телефони. Разнесоха се стройни разпореждания и команди, подредиха се стрелки, засвятка гостоприемно зеленото око на светофара. Дружеския поздрав на локомотивната свирка прогони тишината на доскоро пустеещото поле и прикачи персонала да започне обработката на първите товари.

Заредиха се мигове на проверка, изпитание, създаване.

Първи влак приет, първи влак разкомпозиран, композиран и изпратен първи влак.

Непознатото става ежедневие, експлоатационната дейност на гарата действителност, осъществяването — реалност.

Трудни бяха първите моменти — коловозите неулегнали, стрелките неразработени, пъсьчините пътеки неутъкани. Хората се бояха от гърбицата, която запращаше безжалостно вагоните по надолнището, на спиращите позиции стрелочниците трудно свикваха с намаляването на скоростта им, а посрещачите допускаха удари в стоящите вагони. Разработената технология търпеше промени в процеса на практическата дейност. Стрелочниците (в по-голямата си част командирвани от други гары и войници от жп войски) често се подменяха и постоянно трябваше да бъдат обучавани.

През този период най-ярко се откри голямата воля на началника на гарата Петър Досев, който проявява твърдост, упоритост и умение да ръководи, намираше сили да бъде денонощно в гарата и винаги на най-слабите места, обучаваше, съветваше, повдигаше духа на по-неуверените, мъмреше недисциплинираните.

Ръководите на смените Петров, Михов, Георгиев, впоследствие и Крумов, Брезосев, Кирилов и Генов с ентузиазъм посрещаха големите задачи, поставяха ги пред колектива и не жалеха силите си за реализирането им. Всеки един момент от трудовата дейност на смените им беше осмислян от тях, разясняван и контролиран.

Ръководителите на движението: Стефанов, Димитров, Йорданов, Минков, Реджебов, Пухлев, постовите стрелочници — Б. Русев, Я. Тодоров, П. Пенев, П. Анчев, Ив. Митев, Ст. Тоналов, П. Шишков, К. Ганев, Ив. Владов следяха подхода на влаковете, подсигурияха своевременно свободни коловози за безаварийно приемане, а за композираните — подготовката им, обвързването им с локомотиви и изпращане по график.

С трудолюбието си вагонописвачите: П. Ангелова, Т. Ангелов, Ив. Атанасов, Ат. Йорданов, Б. Йоргаков, Тр. Данаилов, Хр. Минчев, Д. Стефанов спомогнаха за навременното описване на влаковете и подготовката на документите.

Маневрените стрелочници Х. Ахмедов, Хр. Арнаудов, Ив. Димитров, Б. Теофилов, Димитър Минков, П. Трифонов, Ц. Райков и други начело с маневристите Г. То-

доров, Кр. Данчев, Б. Шабанов, Д. Василев, Т. Вълчев, Хр. Коев, Гено Ганев неуморно сновяха по коловозите, разкомпозираха, композираха и подготвяха влаковете, осъществяваха вагонооборота на гарата.

Приноса на търговските ръководители, специалисти в професията си: Мария Билчева, Марин Андронов, Дим. Василева, Павлина Апостолова, Нино Василев, Малама Георгиева, Надежда Ганова, Иванка Кулчева, Иванка Милушева, Тод. Григорова допринесе за правилното приеждане на товарите от чуждите администрации и своевременно обработване на документите им.

Увеличаваше се обема на работата, нарастваше броя на влаковете, пристигнали с ценните за народното стопанство стоки от братския Съветски съюз и другите социалистически страни, все повече вагони заминаваха по маршрутите си от жп гара Русе — изток, изграждаше се колективът като сплотена единица.

Признанието за усърдния труд не закъсня. За първото тримесечие на 1978 година на колектива бе присъдено червеното знаме на СО БДЖ и Съвета на проф. председателите. Това още повече импулсира и амбицира всички гарови работници за още по-високи постижения.

Умело ръководени и насърчавани от административното, партийното, профсъюзното и комсомолско ръководства на гарата, колектива посреща достойно 5-годишния си юбилей с рапорт за успешно изпълнен годишен план за 1978 година и с обещание за преизпълнение на плана за 1979 година.

Поздрав вам, скромни юбиляри. Желаем ви здраве, сили и вдъхновение за славни трудови дела.

**ИЗДАВА ПРОФКОМИТЕТА
ПРИ ГАРА РУСЕ—ИЗТОК**

Материалите подготвиха Д. Йорданова и П. Петров